

عنوان مقاله:

اعتبار ساختاری و همزمان مقیاس درک فشار کار بدنی تصویری (OMNI) در افراد نوجوان ناشنوا هنگام فعالیت زیربیشینه و درمانده ساز

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات کاربردی علوم زیستی در ورزش، دوره 4، شماره 8 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

شبمن زاهدی کیا - کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

فرزاد ناظم - دانشیار فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: وضعیت برنامه ایمن ورزشی، به توانایی فیزیولوژیکی و انگیزه افراد وابسته است. در این زمینه، برآورد مولفه شدت کار بر پایه مقیاس های روان تنی به ویژه در برنامه ریزی فعالیت های ورزشی بچه های ناشنوا حایز اهمیت است. روش تحقیق: 24 نوجوان ناشنوا با شاخص توده بدنی $19/9 \pm 3/5$ کیلوگرم متر مربع و نارسایی شنوایی بالاتر از 80 دسی بل، پروتکل بیشینه کارسنجی را به همراه آنالیز گازهای تنفسی با روش مقیاس های درک فشار کار کلامی (BORG10) و تصویری (OMNI)، داوطلبانه اجرا کردند. یافته ها: دو مقیاس BORG10 و OMNI هنگام فعالیت ورزشی در سطوح کار زیر بیشینه ($r=0/73$ و $p=0/002$) و درمانده ساز ($r=0/91$ ، $p=0/001$)، همبستگی بالایی را نشان داد. اعتبار همزمان مناسبی از جنبه وابستگی میان این دو مقیاس روان تنی با متغیرهای تهویه دقیقه ای ($0/45$ و $r=0/41$)، اکسیژن مصرفی ($0/45$ و $r=0/13$) و درصد ضربان قلب ذخیره ($r=0/38$) هنگام فعالیت ورزشی زیربیشینه مشاهده شد ($p \leq 0/05$). نتیجه گیری: به دلیل مشکل برقراری تعامل بچه های ناشنوا با محیط اجتماعی بویژه هنگام فعالیت های بدنی، هر دو مقیاس تصویری و عددی درک شدت کار بدنی برای تنظیم تکالیف فیزیکی روزانه این بچه ها، از اعتبار ساختاری مناسب برخوردارند. با این حال، مقیاس تصویری شدت کار هنگام فعالیت ورزشی هوازی نزدیک بیشینه و درمانده ساز کار آمدتر است و می تواند برای مربیان ورزش هنگام شرکت هدفمند بچه های ناشنوا در برنامه ریزی فعالیت های بدنی هنگام اوقات فراغت یا مسابقات ورزشی قابل استفاده باشد.

کلمات کلیدی:

مقیاس درک فشار کار تصویری، پروتکل کار سنجی، دانش آموزان ناشنوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/765420>

